

“EEN GOED VERHAAL SCHRIJVEN VOLSTAAT NIET VOOR MIJ”

STUDENTEN SCHRIJVERSACADEMIE OVER HUN LITERAIRE AMBITIES

SchrijversAcademie biedt veelbelovend schrijftalent de kans om gedurende twee jaar onder begeleiding van professionals te werken aan een literair project. In september ging een nieuwe ploeg aspirant-schrijvers aan de slag. VERZIN ging met een aantal van hen praten over hun dromen en ambities.

Door Karolien Selhorst

Goedele Ghijsen (41) is leerkracht Nederlands met een passie voor kinder verhalen. Schrijven is een constante in haar leven. “In de lagere school zat ik in de redactie van een zelfgemaakt schoolkrantje en als tiener ontdekte ik de wereld van de poëzie. Toen ik het moeilijk had op het werk bracht schrijven weer rust in mijn leven.” Na enkele korte opleidingen bij WISPER begon Goedele vier jaar geleden aan de opleiding Literaire Creatie bij Kaat Vranken op de Academie Muziek en Woord in Genk. “Daar leerde ik vooral dat schrijven een ambacht is. Een goed verhaal bouw je langzaam op en polijst je door het vaak te herschrijven.”

Nu wil ze haar eigen literaire project realiseren. “Als eindwerk voor de opleiding Literaire Creatie schreef ik zeven verhalen voor eerste lezers en *Kleurloos - Verbannen*, een interactief verhaal voor lezers vanaf tien jaar over twee jongeren die opgroeien in een samenleving zonder individuele expressie.

Goedele Ghijsen:
“Ik wil verhalen met een ‘kloppend hart’ schrijven.”

Hierbij hoort een *koesterdoos* met aansluitende opdrachten voor de lezer om zelf aan de slag te gaan. De komende jaren wil ik dit verhaal bijschaven en verder werken aan het vervolg. Ik vind het belangrijk dat het verhaal dat in mijn hoofd ontkiemt bij de lezer terecht komt. Daarom wil ik het zo goed mogelijk uitwerken. “Aan SchrijversAcademie hoopt Goedele vooral verder te groeien als schrijfster. “Een goed verhaal schrijven volstaat niet voor mij. Ik wil verhalen met een ‘kloppend hart’ schrijven.”

Moya De Feyter (22) is pas afgestudeerd in de Theater- en Filmwetenschap. Dit voorjaar won ze de finale van de TXT-on-stagewedstrijd *Frappant TXT*, wat haar haar een deelname opleverde aan de finale van het Belgisch Kampioenschap Poetry Slam op 17 oktober. Met de SchrijversAcademie wil ze een andere ambitie verwezenlijken, namelijk het schrijven van een roman.

“Ik schrijf al lang en ik treed ook sinds een paar jaar geregeld op, maar ik heb nog nooit een verhaal van meer dan twintig bladzijden geschreven. Het Basisjaar Literair Schrijven heb ik bewust niet gevolgd, omdat ik op zoek was naar begeleiding voor mijn roman en niet naar een basiscursus schrijven. Eerlijk gezegd denk ik dat schrijven iets is wat je maar in heel beperkte mate kunt leren. Ik hoop de komende jaren vooral verhaaltechnische en romangerichte vaardigheden aan te leren en hier en daar individueel begeleid te worden. Ik heb vooral nood aan iemand die over mijn schouder meekijkt, een tweede ‘hoofd’ dat mijn personages leert kennen en me terechtwijst wanneer het boek in ‘ijdeluiterij’ verzandt. Ik hoop wel dat de kritiek me niet zal verlammen, want mijn schrijven was tot op heden een eenzame en ietwat sacrale bezigheid. Het beangstigt me wel een beetje om dat nu met de buitenwereld te delen. Toch denk ik dat het leerproces me zal verrijken en dat het mijn boek, waarvan ik hoop dat het ooit gelezen wordt, beter zal maken.”

© Ilse Wouters

Moya De Feyter:
“Ik heb vooral nood aan een tweede ‘hoofd’ dat mijn personages leert kennen.”

Jelle Dehaes:
“Je wordt helemaal ondergedompeld in het literaire bestaan.”

Jelle Dehaes (37) is deeltijds leraar zedenleer en filosofie in het secundair onderwijs en is naast schrijven gepassioneerd bezig met muziek en interieurvormgeving. In tegenstelling tot de anderen heeft hij niet altijd even veel geschreven. Meer nog: hij moet ook niet echt schrijven. Toch kroop hij al op jonge leeftijd geregeld in de pen mét succes. “Toen ik op de lagere school zat, won ik enkele wedstrijden en droomde ik ervan een boek te schrijven. Het is pas tijdens mijn opleiding filosofie dat ik de smaak weer te pakken kreeg.” Diezelfde liefde voor filosofie inspireerde Jelle voor zijn schrijfproject. “Ik wil een maatschappelijk relevante literaire thriller schrijven waarin de filosofie niet onbelangrijk is. Een seriemoordenaar moordt ideologisch en laat filosofische sporen na. Denk wat het plot betreft aan films als *Se7en* en *The life of David Gale*.” Van SchrijversAcademie verwacht hij vooral begeleiding om zijn ideeën verder te verfijnen. Daarnaast is hij nieuwsgierig naar hoe de verhalen van de collega’s zullen evolueren. Het Basisjaar Literair Schrijven dat hij volgde als voorbereiding op de Academie vond hij erg nuttig: “Je werkt tegen deadlines, je krijgt voortdurend feedback en je wordt helemaal ondergedompeld in het literaire bestaan met gelijkgestemden.”

© Ilse Lanszweert

Levensgenieter, zanger, gitarist en vader van twee, **Nick Sabbe** (39) heeft een heel andere ambitie, namelijk het schrijven van een bundel erotische kortverhalen. “Het liefste doe ik dat in uiteenlopende stijlen en met ‘diepgang’. Ik heb op dit moment twee verschillende concepten in mijn hoofd om een link te maken tussen de verhalen zodat ze een vlot leesbaar geheel vormen enerzijds, maar dat je ze anderzijds ook apart kunt lezen. Het hangt er vooral van af waar de inspiratie me brengt. Schrijven over seks vraagt een wulpse muze, die zich maar lastig laat sturen.”

Of hij voorbeelden heeft? “Ik heb nog maar weinig erotische literatuur gelezen die me blijvend kon boeien. Of het zou *Histoire d’O* moeten zijn, hoewel ik het einde van de film beter vond.”

Nick Sabbe:
“Schrijven over seks vraagt een wulpse muze, die zich maar lastig laat sturen.”

Het Basisjaar Literair Schrijven was voor hem vooral een confronterende ervaring. “Het feit dat de

medecursisten vonden dat ik vlot schrijf deed me even zweven, maar de kritiek achteraf was ontvullend. Toch heb ik er veel uit geleerd.” Net als de anderen kijkt hij bijzonder uit naar de persoonlijke begeleiding van de docenten of zoals hij het zelf verwoordt: “Een ervaren schrijver die over je schouder meekijkt en je tot grotere hoogte stuwt, tot het punt dat hij niet meer over die schouder kan zien.”

Rita Depestel:
“Ik kijk uit naar tips om mijn tekst te structureren en te verduidelijken.”

Rita Depestel, ten slotte, vertrok in de jaren zeventig – in volle koude oorlog – naar Polen om er Nederlands te doceren aan de universiteit van Wrocław. Het idee voor haar toekomstige boek ontstond toen ze een brief kreeg van haar *oncle Marcel* uit Frankrijk. Hij vroeg haar om vlakbij Wrocław de Duitse familie op te zoeken bij wie hij tijdens de oorlog ingekwartierd was als krijgsgevangene. “Mijn zoektocht was interessant maar liep op niets uit, omdat de streek na de oorlog was aangehecht bij Polen. De Duitse inwoners werden verdreven en vervangen door Polen, waaronder de ouders van mijn Poolse echtgenoot. Het is op dit punt dat onze familiegeschiedenissen elkaar kruisen. Tijdens zijn legertijd in Frankrijk en zijn krijgsgevangenschap in Duitsland schreef mijn *oncle Marcel* elke dag een brief naar zijn vrouw, mijn oudtante Clara. Die honderden brieven vond ik enkele jaren geleden terug op de zolder van de boerderij in Picardië waar ze gewoond hadden. Ik besloot alle brieven over te typen op de computer. Geleidelijk aan rijpte het idee om het verhaal te schrijven van de twee gewone families die door de oorlog uit hun gewone doen gerukt worden en de hele tijd verlangen naar het gewone. Dat verhaal vormt tegelijkertijd het verhaal van Europa, een verhaal van migratie en oorlogen. Het Europese verhaal komt samen in die twee families en in mijn eigen leven.

Ondertussen schrijf ik zo’n tien uur per week. Van de cursus verwacht ik vooral veel van het gezamenlijk zoeken naar een uitgever. Ik kijk ook uit naar tips en ondersteuning om de tekst te structureren en het verhaal te verduidelijken voor mijn lezers. Dat vind ik nog altijd het moeilijkste.”

Meer info over SchrijversAcademie:
www.schrijversacademie.be